

1825 7/12 15: 2. Beh. af F. t. L. om kommunale Foranstaltninger i Anledning af Dyrtiden m. m. 1826

til et stort politisk Spørgsmaal her i Landet, vil jeg fremhæve en Ting, som jeg synes under den Forhandling, der har fundet Sted her i Dag, er lige ved at drukne under Behandlingen af de mange Enkeltheder, og det er den Ting, at til syvende og sidst er det Forslag, der byder mest til dem, der virkelig trænger, og dem, der virkelig vil komme til at trænge under Dyrtiden, Venstres Forslag. Fælles for Venstres og Flertallets Forslag er, at Staten forlods tilskyder 5 Mill. Kr., og at hvis de Foranstaltninger, der tilsigtes, træffes fra Kommunens og Statens Side, vil der dertil blive ydet ca. 17 Mill. Kr. Der vil altsaa efter begge Forslag ydes i alt 22 Mill. Kr. Men medens Venstre ønsker, at disse Penge skal anvendes til dem, der virkelig trænger, og som er i Nød under den Dyrtid, vi er inde i, ønsker Flertallet, de Radikale og Socialdemokraterne, at disse Penge fortrinsvis skal fordeles til alle Samfundets Medlemmer, baade til dem, der trænger, og til dem, der ikke trænger. Men saa synes det mig at maatte være klart for enhver, at de, der trænger, ikke faar saa meget, hvis Flertallets Forslag bliver gennemført, som de vil faa, hvis Venstres Forslag gennemføres. Dette ønsker jeg at gøre opmærksom paa, før denne anden Behandling slutter, for det er dog til syvende og sidst Kernen i Sagen.

Indenrigsministeren (Rode): Det ærede Medlem har ment nu til sidst at burde sige et Visdomsord om dette Spørgsmaal, men det ærede Medlem synes ikke at have sat sig meget nøje ind i Forslagene, som de foreligger, thi det Forslag, som foreligger fra vor Side, er affattet saaledes, at Statstilskuddet absolut begrænses til 4 Kr., medens Kommunernes Tilskud ikke paa samme Maade er begrænset. Der er udtrykkeligt givet Adgang til at forøge dette Tilskud — med Indenrigsministerens Samtykke, saaledes som man plejer at afgøre saadanne Spørgsmaal. Jeg tror, at man frygt tør stille det Forslag, som vi har fremsat, overfor det, som er fremsat af Partiet Venstre, og saa lade Befolkningen dømme om, hvilket af disse Forslag den vil foretrække. Forskellen

er en anden end den, det ærede Medlem har peget paa. Forskellen er væsentligt den, at det ærede Medlem ikke vil gaa med til andet end eller væsentligt og hovedsageligt lægger Vægten paa saadanne Foranstaltninger, som har den rene Karakter af Fattighjælp uden Fattighjælps Virkninger.

Slebsager: Jeg har ikke ønsket her at sige et Visdomsord, men at sige et sandt Ord, fordi jeg ikke ønsker, at Sandheden skal drukne i de mange Ord, den højtærede Indenrigsminister har brugt ved denne Forhandling; og det, jeg har sagt i min korte Bemærkning om, at vort Forslag yder mest til dem, der trænger, skal nok komme til at holde Stik. Det kan den højtærede Minister slet ikke bortforklare.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 9 om en ny Affattelse af Lovforslaget af et *Mindretal* (Klaus Berntsen, Jørgen Jensen, Jensen-Sønderup, P. Th. Nielsen og Emil Petersen). (Se Tillæg B. Sp. 43.)

forkastedes med 51 Stemmer mod 30.

Ændringsforslag Nr. 1 til § 1 af *Indenrigsministeren*, tiltraadt af et *Flertal* (Andreasen, Bresemann, Jacob Christensen, N. Frederiksen, Hauge, Kristiansen, Niels Petersen, P. Pedersen og Stauning),

vedtoges med 54 Stemmer, (33 Medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod).

§ 1, saaledes ændret,
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene Nr. 2, 3 og 4 til § 2 af *samme*, tiltraadt af *samme*,
vedtoges uden Afstemning.

§ 2, saaledes ændret,
vedtoges uden Afstemning.